

Öljyllä voiteleminen

Jaak. 5:13 *Jos joku teistä kärsii vaivaa, niin rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, veisatkoon kiitosta.*

5:14 *Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä.*

5:15 *Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi.*

5:16 *Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras.*

Tekstistä voi päätellä, että sen, joka kärsii vaivaa, tulee rukoilla. Sen, joka sairastaa, tulee kutsua luokseen (kotiinsa, sairaalaan...) seurakunnan vanhimmat (seurakunnan johtoon kuuluvat). Tämä on seurakunnan historiassa ymmärretty perinteisesti koskevan niin vakavasti sairaita, että nämä eivät päässeet seurakunnan tilaisuuksiin ja eivätkä näin ollen voineet osallistua ehtoolliselle. Öljyllä voitelu on siis ollut osin ehtoollisen rinnakkaistoimitus vakavasti sairaiden kohdalla.

Matthew Henry paheksuu, että katolilaiset tekivät öljyllä voitelusta viimeisen voitelun, seurakunnallisen sacramentin. Siitä näytti tulleen melko muodollinen ja kaukana Jaakobin ilmoituksesta oleva merkityksetön toimitus.

Matthew Henry muistuttaa, että Jaakob ei väitä öljyllä olevan parantavaa voimaa, vaan ”*uskon rukous pelastaa/parantaa sairaan*”.

Vanhakirkollisen tavan mukaan öljyllä voitelemiseen on kuulunut ristinmerkin teko otsaan. Silloin jopa kuuro voi ymmärtää, että nyt pyydetään apua Jumalalta.

Öljyllä voitelemisestä ei saisi tehdä rukouksen eikä ehtoollisen korviketta. Sairaalle tulee rukoilla, pyytää esirukousta ja osallistua ehtoolliselle. Jos hän on liian sairas, hänen tulee kutsua seurakunnan vanhimmat (johtajat) kotiinsa. Vanhimmat rukoilevat sairaan puolesta ja tähän voidaan, vanhimpien niin kokiessa, liittää öljyllä voitelemisen.

Öljyllä voitelemisen tunnettiin jo Vanhan Testamentin aikana. Aloite oli aina Jumalasta, ei voitelijasta eikä voideltavasta. Sitä ei voinut kukaan vaatia itselleen, eikä sen vastaanottamiseen voinut ketään velvoittaa. Kun seurakunnan johtajat kokevat Jumalan tahdoksi rukoilla jonkun puolesta öljyllä voidellen, sen tulee tapahtua uskosta. Sitä ei voi määrätä kukaan ulkopuolien, eikä edes voideltava.

Jos öljyllä voitelemisen muodostuu rutiininomaiseksi tavaksi, se menettää alkuperäisen merkityksensä.

Uuden testamentin aikoina apostolit ajoivat ulos riivaajia ja voitelivat sairaita öljyllä. Tämä tapahtui heidän liikkuessaan ihmisten keskellä evankeliumia julistaen.

he ajoivat ulos monta riivaajaa ja voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat heidät. Mk. 6:13.

LYHYESTI

Jos joku on niin sairas, että ei pääse seurakunnan yhteisiin tilaisuuksiin, hän voi kutsua seurakunnan johtajia kotiinsa. Nämä rukoilevat sairaan puolesta ja, niin kokiessaan, voivat voidella hänet samalla öljyllä. Voitelemista ei voi kukaan vaatia, sen tulee tapahtua uskosta ja Jumalan kehotuksesta.

Toisin kun kasteesta ja ehtoollisesta, öljyllä voitelemisesta seurakunnan yhteisissä kokoontumisissa ei ole selkeää Raamattuun kirjattua kehotusta eikä opetusta.